אף נרשאונה. כשילם ולא רצה ליטבע כילד זה נותן למוך כיסו כשילום של זה חלה יחזיר הכסף לבעלים: **שכבר שילם.** קושם שנמצאת הגזבר וקנה כשל כדאמר מעיקרא מדעתא דהכי אתאי לידיה: **מתני' שהודה מפי עצמו.** הואיל והודה מפי עצמו. ובגמ' מפרש טעמא מה הוא: **זה אומר מאתים שלי.** לאחר זמן כשבאו ליטול פקדונן: **מה הפסיד הרמאי.** ש"כ לא יודה לעולם על האמת: **מפני הגזול.** יש"כ: **גמ' מפקיד מפקינן ממונא.** לקמני נותן לזה מנה ולזה מנה: **ולא אמרינן.** כשזה תובע וזה אומר מיני יודע אם לך הם לאחרך חוקי ממונא בחזקת נתבע זה שלא נפסידנו ממונו ויהא מונח עד שיבא לעולם: **ריפא.** לאחד גבורת הפקיד אללו והוה ליה כאילו שהפקידו אללו בשני כריכות כלומר זה בשני זה דה"ל למידק מי הפקיד אללו מנה ומי מאתים: **סיפא.** שהפקידו לו שניהם זה בפני זה ה"ל כמי שנתאמנים זה על זה להפקיד שני פקדונותם בגרור אחד דליכא למידק מה יש לזה בתוכו ומה יש לחבירו ומע"ג שלא כרך אחד הוא מיהו כיון שהפקידו זה בפני זה גילו דעתן שלא חשדו זה את זה לומר שמא חבירו יתבע המאתים: **ומפני דהכא ממאי דר"ת היא.** לתקני לך למאי ר"ע היא דפליג עמי בהיא ומוכח לה זו הדרך מוליאתו מידי עבירה עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד: **דקתני עלה דסיפא כו'.** למאי מודה ר"ט בהא ומאי שנא: ומשנינן **הסס דקתבעי ליה.** והוא אין אדם נותן ליתן שלא מן הדין ומפקיקא ליה לן למיובתיה לכל אד ואד: **הכא בשלא נשלם ידי שמים.** מלויו בא לימלך מה יעשה ולא יעבד להשתא ולאי למרינן ידי שמים לא ילאת עד שיתן לשניהם שהם תהא מוטלת על שיבא אליהו ושמלא ויפרע מהם ואי לא אמרינן אוקי ממונא בחזקת מריה ורמינהי שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים זה אומר שלי מאתים וזה אומר שלי מאתים נותן לזה מנה ולזה מנה והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו ש"ל פקדון אגזל קא רמית גזל דעבד איסורא קנסוהו רבנן פקדון דלא עבד איסורא לא קנסוהו רבנן ורמי פקדון אפקדון ורמי גזל אגזל פקדון אפקדון דקתני רישא או אביו של אחד מכם הפקיד אצלי מנה ואיני יודע איזה הוא נותן לזה מנה ולזה מנה ורמינהי שנים שהפקידו וכו' אמר רבא ר"רישא נעשה כמי שהפקידו לו בשני כריכות דהוה ליה למידק ס"סיפא נעשה כמי שהפקידו לו בכרך אחד דלא הוה ליה למידק כגון דאפקידו תרוייהו בהדי הדדי בחד זימנא דאמר להו אנא גופייכו לא קפדיתו אהדדי אנא קפידנא ורמי גזל אגזל קתני הכא אמר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם או אביו של אחד מכם הפקיד לי מנה ואיני יודע איזהו נותן לזה מנה ולזה מנה ורמינהי ז"גזל אחד מחמשה ואינו יודע איזה מהן גזל זה אומר אותי גזל וזה אומר אותי גזל מניח גזילה ביניהם ומסתלק דברי ר"ט אלמא מספיקא לא מפקינן ממונא ואמרינן ח"אוקים ממונא בחזקת מריה וממאי דמתני' דהכא ר"ט היא ט"דקתני עלה דההיא מודה ר"ט באומר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם שנותן לזה מנה ולזה מנה התם דקא תבעי ליה הכא יבבא לצאת ידי שמים דקתני אוקי ממונא אמר מר התם דקא תבעי ליה והלה מה טוען רב יהודה אמר רב הלה שותק רב מתנה אמר רב הלה

צווח

אף בראשונה הלכה כמותו או אין הלכה כמותו אמר ליה חלוק היה ר' יוסי אף בראשונה והלכה כמותו אף בראשונה אתמר נמי אמר ר' אלעזר חלוק היה ר' יוסי אף בראשונה והלכה כמותו אף בראשונה ור' יוחנן אמר מודה היה ר' יוסי בראשונה שכבר שילם שילם אין לא שילם לא שילם שילם ח"ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן לא שילם שילם ממש אלא כיון שאמר הריני משלם אע"פ שלא שילם אימא מודה היה ר' יוסי בראשונה שכבר אמר הריני משלם:

מתני' אאמר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם או באביו של אחד מכם הפקיד לי מנה ואיני יודע איזה הוא נותן לזה מנה ולזה מנה שהודה מפי עצמו גשנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים זה אומר שלי מאתים וזה אומר שלי מאתים נותן לזה מנה ולזה מנה והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו ב"א"ר יוסי א"כ מה הפסיד הרמאי אלא הכל יהא מונח עד שיבא אליהו וכן שני כלים אחד יפה מנה ואחד יפה אלף זו זה אומר יפה שלי וזה אומר יפה שלי נותן את הקטן לאחד מהן ומתוך הגדול נותן דמי קטן לשני והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו א"ר יוסי א"כ מה הפסיד הרמאי אלא הכל יהא מונח עד שיבא אליהו: **גמ'** אלמא מספיקא מפקינן ממונא ולא אמרינן אוקי ממונא בחזקת מריה ורמינהי שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים זה אומר שלי מאתים וזה אומר שלי מאתים נותן לזה מנה ולזה מנה והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו א"ל פקדון אגזל קא רמית גזל דעבד איסורא קנסוהו רבנן פקדון דלא עבד איסורא לא קנסוהו רבנן ורמי פקדון אפקדון ורמי גזל אגזל פקדון אפקדון דקתני רישא או אביו של אחד מכם הפקיד אצלי מנה ואיני יודע איזה הוא נותן לזה מנה ולזה מנה ורמינהי שנים שהפקידו וכו' אמר רבא ריישא נעשה כמי שהפקידו לו בשני כריכות דהוה ליה למידק סיפא נעשה כמי שהפקידו לו בכרך אחד דלא הוה ליה למידק כגון דאפקידו תרוייהו בהדי הדדי בחד זימנא דאמר להו אנא גופייכו לא קפדיתו אהדדי אנא קפידנא ורמי גזל אגזל קתני הכא אמר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם או אביו של אחד מכם הפקיד לי מנה ואיני יודע איזהו נותן לזה מנה ולזה מנה ורמינהי ז"גזל אחד מחמשה ואינו יודע איזה מהן גזל זה אומר אותי גזל וזה אומר אותי גזל מניח גזילה ביניהם ומסתלק דברי ר"ט אלמא מספיקא לא מפקינן ממונא ואמרינן ח"אוקים ממונא בחזקת מריה וממאי דמתני' דהכא ר"ט היא ט"דקתני עלה דההיא מודה ר"ט באומר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם שנותן לזה מנה ולזה מנה התם דקא תבעי ליה הכא יבבא לצאת ידי שמים דקתני אוקי ממונא אמר מר התם דקא תבעי ליה והלה מה טוען רב יהודה אמר רב הלה שותק רב מתנה אמר רב הלה

צווח

למידק יסיפא נעשה כמי שהפקידו לו בכרך אחד דלא הוה ליה למידק כגון דאפקידו תרוייהו בהדי הדדי בחד זימנא דאמר להו אנא גופייכו לא קפדיתו אהדדי אנא קפידנא ורמי גזל אגזל קתני הכא אמר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם או אביו של אחד מכם הפקיד לי מנה ואיני יודע איזהו נותן לזה מנה ולזה מנה ורמינהי ז"גזל אחד מחמשה ואינו יודע איזה מהן גזל זה אומר אותי גזל וזה אומר אותי גזל מניח גזילה ביניהם ומסתלק דברי ר"ט אלמא מספיקא לא מפקינן ממונא ואמרינן ח"אוקים ממונא בחזקת מריה וממאי דמתני' דהכא ר"ט היא ט"דקתני עלה דההיא מודה ר"ט באומר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם שנותן לזה מנה ולזה מנה התם דקא תבעי ליה הכא יבבא לצאת ידי שמים דקתני אוקי ממונא אמר מר התם דקא תבעי ליה והלה מה טוען רב יהודה אמר רב הלה שותק רב מתנה אמר רב הלה

צווח

דתניא מודה ר"ט כו' ומאי פריך והא מוקמי' בריישא דמודה ר"ט בשלא נשלם ידי שמים ומתני' דהתם מיירי מדינא ור"ל דמתני' דהתם מיירי בשנשלם ידי שמים להכי פריך דקתני קרבן וקא אמר מר הם רוצה להביא קרבן נריך להביא גזלו למדי דתנן הביא חטאו עד שלא הביא גזלו לא יצא לכך פריך דבשלא שנועה ולא קרבן נריך להביא גזלו למדי מה רוצה לשלם ידי שמים:

מודה

גזל מחמשה. לא נריך הך פלוגתא לפלוגתא דרבי יוחנן ורב הונא דף' הפועל (לקמן קף מ:): בבבי ושמע לתפי' לר"ט לאמר מיני הוא גזלה ביניהם היינו משום דיודע בודאי שלא גזל לכולם רק לאחד אבל בבי ושמע יודה בבבי עדיף ותפי' לר"ע לאמר יצאם לכל אחד ואחד היינו משום שיודע בודאי שהוא חייב לאחד מהם אבל בבי ושמע יודה לפטור שחייב יודע שהוא חייב בכלל:

דקתני עלה ומודה ר"ט. ה"ה דלמ"ד למפרך מבריישא ממאי מודה שלא ניחא ליה למפרך ממתניתין דיכולת לאמתניתין (ע) ו): **התם תבעי ליה הכא בבא לצאת ידי שמים.** לכאורה נרחה דהשתא לא נריך לשינוי קמאי דלמין מילוק בין כרך אחד לב' כריכות ורישא דנותן מנה לזה ומנה לזה בבא לצאת ידי שמים ופיפא דקתבעי ליה יהא מונח לך מדלא קאמר שלא התם דקא תבעי ליה משמע דלא הדר ביה ואי אמרת דכולה מתני' לאיזי בבא לצאת ידי שמים ולכך בריפא דכרך אחד כיון דלא נותן לזה מנה ולזה מנה בבא לצאת ידי שמים ופיפא דשנים כריכות ה"ל למידק מפילו בבא לצאת ידי שמים חיוב מייב ולרבי טרפון נקט בריפא שלא שלם אחד מכם ולא נקט אחד מכם לרבותא דאפילו שמע ושמע נותן לכל אחד ואחד בבא לצאת ידי שמים ולר"ע נקט לה חיוב דמשמע שמע ושמע לכך חיוב מייב שלא לצאת ידי שמים כדאמר לקמן (שם) דבשמע ושמע חיוב מייב לכל אחד ואחד לר"ע מדינא ונקט לה חיוב דמי הם עצמן הפקידו אם כן מסתמא תבעי ליה וה"ל כרי ושמע ואפילו מדינא חייבין לר"ע דמתניתין אתיא כר"ע נמי דקאמר לקמן (שם) ממאי דמתני' דהכא ר"ט היא ועוד דהלכה כר"ע מהכי ופיפא דלא נקט שני לבותיכם הפקידו לרבותא לא תני הכי דלמ"ג דטעמו כרי פטור אפילו לצאת ידי שמים ואפי' לר"ע כיון דלא פשע דלא הוה ליה למידק ולא מחייב ר"ע מדינא אלא בשני כריכות ושמע והיכא דלא הוי ליה למידק אבל בשמע ושמע אפי' בשני כריכות חיוב מייב אלא לצאת ידי שמים והיכא דלא הוי ליה למידק פטור אפי' לצאת ידי שמים ואפילו בבי ושמע ומ"ת דבפרק הגוזל קמא (ב"ק דף קג: ושם קה. ד"ה שבבר) קאמר מעשה בחסיד אחד שבא לפני ר"ט ואמר ליה הנח דמי מקחך בייתם וכי לא בעי חסיד לצאת ידי שמים ו"ל דר"ט אמר ליה שכך הדין ם) ומ"ת התם דפריך ממתניתין דקתני הגוזל מחבירו שוה פרוטה ונשבע לו יוליכנו לחבריו לפילו למדי ומוקי לה כר"ט כו' ומאי מיריא נשבע אפי' הודה נמי מיירי לצאת ידי שמים להביא קרבן וקא אמר מר הם רוצה להביא קרבן נריך להביא גזלו למדי דתנן הביא חטאו עד שלא הביא גזלו לא יצא לכך פריך דבשלא שנועה ולא קרבן נריך להביא גזלו למדי מה רוצה לשלם ידי שמים:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הגהות הב"ח

(ע) תוס' ד"ה דקתני וכו' ממתניתין דהכא הס"ד:

גליון הש"ס

מתני' אלא הכל יהא מונח. עיין גיטין דף מד ע"ב תוס' ד"ה טעיימה: **גמ' אגזל פקדון אגזל קרמית.** עיין גיטין דף כח ע"ב תוס' ד"ה תנומה: **תוס' ד"ה דקתני וכו' ה"ה דהכי"ת למפרך.** וכה שכת דף עט ע"ב ועיין כתוס' שם ד"ה והא:

רבינו חננאל

ואסיקנא שמואל אמר חלוק ר' יוסי אף בראשונה בהא דתנן למי משלם למי שהפקדון אצלו חולק עליו ר' יוסי ואומר אינו משלם אלא לבעל הפקדון ואין הלכה כשמואל דהא ר' יוחנן פליג עליה דהא בהדיא אמר ר' יוחנן מודה ר' יוסי בראשונה שאינו משלם אלא למי שהפקדון אצלו. ורקימא לן כר' יוחנן דסוגיין בעלמא שמואל ור"י הלכה כר' יוחנן וכל שכן ר' אלעזר דתלמיד קטן הוא לגבי ר' יוחנן: **מתני'** אמר לשנים גזלתי אחד מכם מנה ואיני יודע איזהו נותן לזה מנה ולזה מנה. ומקשי עלה ומספיקא מפקינן ממונא וכו'. ורמינהי שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים וכו'. ודחי' פקדון אגזל קא רמית. ורמי פקדון אפקדון תנן [בסיפא] [ברישא] דמתני' דהכא או אביו של אחד מכם הפקיד אצלי מנה נותן לזה מנה ולזה מנה שהודה מפי עצמו אימא סיפא דהא מתני' שנים שהפקידו אצל אחד כו'. ופריק רבא רישא היה לו בעת שהפקיד אצלו לומר לו מה שמך וכיון שלא דקדק לידע איזה מהן הוא המפקיד אצלו איהו אפסיד נפשיה לפיכך משלם לזה ולזה. סיפא כגון ששניהן הפקידו צרורותיהן ביחד וכל אחד רואה כי הצרור אחד גדול שיש בו מאתים והאחד קטן שאין בו אלא ק'. יכול למימר מי שהפקדון אצלו כיון דחזיתי דאין מקפיד בעל הצרור הגדול לומר דע כי הצרור הגדול שלי הוא והקטן לחבירו אמינא כיון דלא דייקי אהדדי מהימני לפיכך לא דקדקתי. תוב

מוסף רש"י

א"כ מה מפסיד הרמאי. ולמה יודה כי קיבל את שלו, אלא הכל יהא מונח. ויפסיק כרמאי (לעיל ג.). **מניח גזילה ביניהם.** ולא בעי למימר לגזילה וכגי כמנים לפניו שכרי הבעלים שם טוב (ב"ק קג:). **בבא לצאת ידי שמים.** ופע"ג דבי דינא לא מנח מנו מחייבי ליה אלא עונש בין לפניהם, מיהו ידי עונש בין יוצא עד שישלם לשמים, דסא לאו לבעלים אהדדיה (ב"ק קד.).

רבינו חננאל (המשך)

דמינן ארישא דמתני' דתנן בסוף יבמות גזל אחד מהן ואינו יודע אי זה מהן גזל מניח גזילה ביניהן ומסתלק דברי ר' טרפון וכו'. אלמא מספיקא לא מפקינן ממונא. ואסיק' מדקתני התם ומודה ר' טרפון באומר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע למי מכם שנותן לזה ק' ולזה ק' ש"מ מתני' דהכא ר' טרפון היא קשיין אהדדי. ופרקי' התם גבי גזל אחד מה' כשתובעין אותו [אמר] שמניח גזילה ביניהן ואומר להן הנה היא מונחת לפניכם מי מכם יברר שהיא שלו יטלנה אבל הכא במשנתינו בבא לצאת ידי שמים דקתני שהודה מפי עצמו ואין תובעין אותו אלא ב"ד (אמר) [אמרינן ליה] אין לך דרך לצאת ידי עבירה אלא אם תתן לזה ק' ולזה ק'

לה א מיי' פ"ד מהל' גזלה ופכדה הל' י סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שפה סעי' ב:
ב מיי' פ"ש מהל' טוען ונטוען הל' ו:
לו ג מיי' פ"ה מהל' שלוה ופקדון הל' ד ועי' במ"מ סמג עשין פח טוש"ע ח"מ סי' ג סעי' ג:
לז ד מיי' שם טוש"ע שם סעי' ב:
לח ה ו מיי' שם טוש"ע שם סעי' ג:
לט ז מיי' פ"ד מהל' גזלה ופכדה הל' י סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שפה סעי' ב:
מ ח מיי' פ"ה מהל' שלוה ופקדון הל' ה סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שפה סעי' ג:
מא ט מיי' שם טוש"ע שם סעי' ד:
מב י מיי' שם טוש"ע שם סעי' ה:
מג כ מיי' שם טוש"ע שם סעי' ו:
מד ל מיי' פ"ג מהל' גזלה ופכדה הל' ב סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שסה סעי' ב:
מה מ מיי' שם טוש"ע שם סעי' ג:
מו נ מיי' שם טוש"ע שם סעי' ד:
מז ס מיי' שם טוש"ע שם סעי' ה:
מח ע מיי' שם טוש"ע שם סעי' ו:
מט פ מיי' שם טוש"ע שם סעי' ז:
נ צ מיי' שם טוש"ע שם סעי' ח:
נא ק מיי' שם טוש"ע שם סעי' ט:
נב ר מיי' שם טוש"ע שם סעי' י:
נג ש מיי' שם טוש"ע שם סעי' יא:
נד ת מיי' שם טוש"ע שם סעי' יב: